

SANDPAPPRET

NR 1 ÅRG 1

FN-KAMRATERNA 72 M

MILITÄRA STYRKEFÖRHÄLLANDEN PÅ SINAIHALVÖN EFTER DE ISRAELISKA STRIDSKRAFTERNAS UTRYMNING

25 APRIL 1982 (CAMP DAVID-AVTALET)

ZON A: Egyptisk styrka upp till 22000 man, 230 stridsvagnar, 480 pansarskyttefordon, 126 artilleripjäser, 7 luftvärnsrobotbataljoner.

ZON B: 4 lätt beväpnade bataljoner upp till 4000 man ur egyptiska gränsbevakningskåren. Egyptisk civil polis.

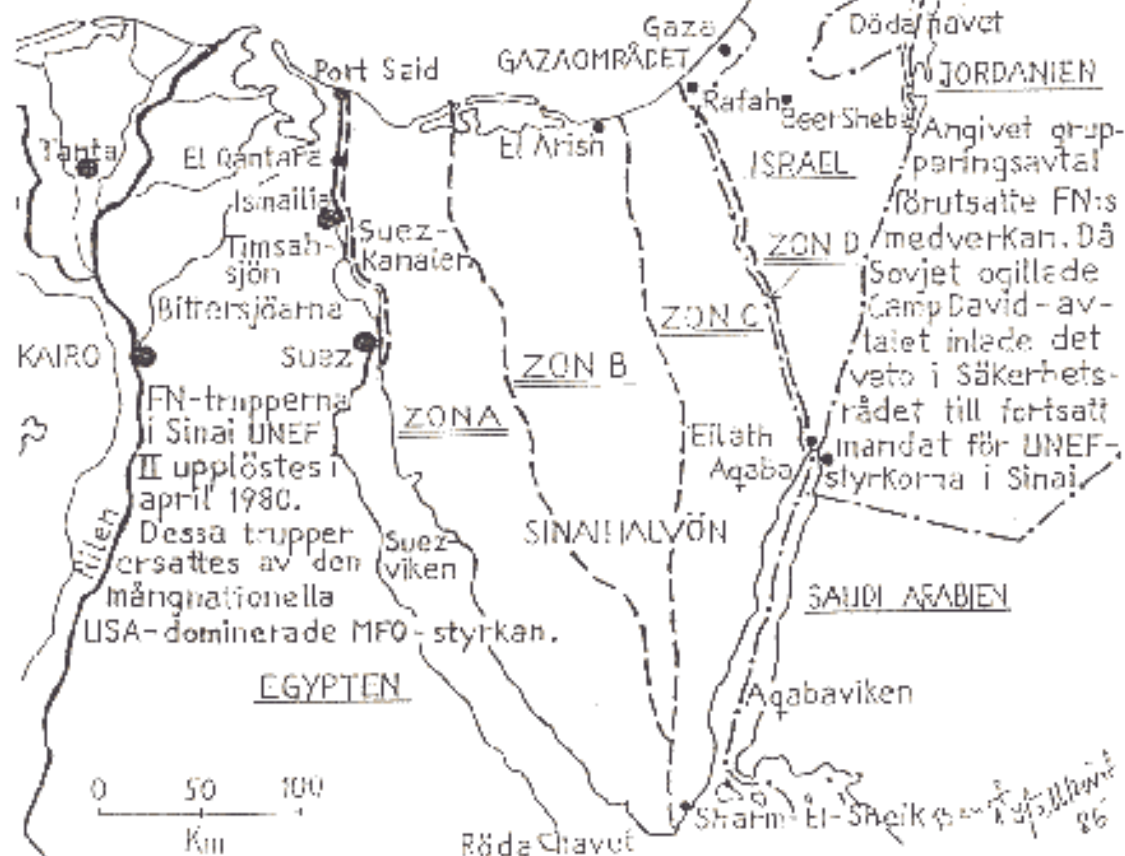
ZON C: FN-trupper. Egyptisk civil polis.

ZON D: Israeliska styrkor upp till 4000 man, 180 pansarskyttefordon, vissa lätta luftvärnsrobotenheter. FN-observatörer.

Militära installationer och fältbefästningar är tillåtna i zon A, B och D.

FN-förband i zon C må stationeras i fältläger (camps).

Härutöver regleras även sjö- och flygförbandens storlek mm.

Angivet grupperingsavtal förutsatte FN:s medverkan. Då Sovjet ogillade Camp David-avtalet inledde det veto i Säkerhetsrådet till fortsatt mandat för UNEF-styrkorna i Sinai.

SANDPAPPRET

NR 1

■

december 1994

■

årgång 01

Medlemsblad för kamratföreningen FN - kamraterna 72 W

INNEHÅLL	SIDA	ANSVARIG / FÖRFATTARE
Redaktion och innehåll	2	Redaktören
Batch har ordet	3	Bataljonschefen Göran Wetterlundh
Från Styrelsen		
Presentation av styrelsen	4	Styrelseordföranden Björn Lundholm
Planerad verksamhet	5	Styrelseordföranden Björn Lundholm
Medlemsnytt		
Jubilarer 1995	6	Styrelseordföranden Björn Lundholm
Nytt från Swedint - FN-aktuellt	7-8	Walter Meijer
Politik i Mellanöstern	8-10	Bengt Hällkvist
Stabsredaktörens spalt	11-12	Kåbe Lidén
Ökenvärlden...	12-13	Alv Svensson
Vad bjuder Främre Orienten?	13-14	Bengt Hällkvist
Insändarspalt / Skrivet i sanden	15	Insändare: Krister Lindholm
Redaktionellt	16	Redaktören
Främre omslagsbild och inre illustrationer		Bengt Hällkvist
Signerade foton		Stabsfotografen Stieg Forsberg

Redaktör: Bengt Hällkvist

POSTADRESS:

Informationsbyrå Hällkvist
Sjöliden 40
59061 Vreta Kloster

("F - skattereg")

ORGANISATIONSNUMMER: 360616 - 3214

POSTGIRONUMMER: 832 57 63 - 4

TELEFON: 013 - 60245

Batch

har ordet

För snart 16 år sedan, hösten 1978, började äventyret för FN-bataljon 72 M. På sätt och vis pågår det äventyret även idag. 16 år har gått sedan vi först träffades, vi drygt 650 soldater i blå baskrar. För de allra flesta var det första gången i FN-uniform och flertalet kände inte varandra. Vi kom från hela vårt avlånga land. Alla hade vi olika bakgrund. Men vi hade ett gemensamt -- ett gemensamt uppdrag "att försöka bidra till en fredlig utveckling i ett av världens mest oroliga områden". Vi var inte ensamma. I Mellersta Östern fanns också andra enheter från andra delar av vår värld.

Vi lyckades med vår uppgift. Under vår tid i Sinai blev statsmännens ord handling. Men det tog lång tid -- starten var i Sinai 25 maj 1979. Då var vi med och öppnade vägbommen. Vårt norra område överlämnades till sina rätta ägare. Efter vår tid har många vägar öppnats och nu -- 1994 -- kan vi alla återkomma som turister till vår del av Sinai, ja till alla delar av Sinai.

Nu samtalar och t o m "umgås" israeler samt araber, inklusive palostinier, med varandra -- eller tar åtminstone de första stapplande stegen mot en fredlig samvaro i samförstånd. Jag slutade min resumé i vår gemensamma minnesbok bl a med följande ord: "låt oss alla önska våra vänner israeler, araber, beduiner och andra en varaktig fred".

Kanske har vår önskan nu gått i uppfyllelse?

Jag hoppades också på ett återseende! Tack vare några eldsjälar i bataljonen har även denna förhoppning gått i uppfyllelse. Vi startade tidigt vår kamratförening. Därmed har vi kunnat ha regelbundna möten och träffar. Vi har några tillsammans återsett vårt område i öknen. Kamratskapet, vänskapen har fortsatt och t o m utvecklats. Vänskapsband har knutits än fastare.

Några av våra kamrater har lämnat oss alltför tidigt. Vi bringar dem alla en tacksamhetens tanke och minne.

Nu tar vi ytterligare ett steg framåt för en bestående sammanhållning. Denna skrift, som en annan av våra eldsjälar har lovat att hålla i, skall minna oss om tider som varit -- men också ge oss blickar framåt.

Vårt sätt att vara, att stödja och hjälpa varandra -- för det är också ett viktigt syfte med vår kamratförening -- kan vara och bli en förebild för andra.

Sverige har fortsatt att sända FN-enheter till världens oroshärdar. Flera av 72 M FN-soldater har efter 1979 tjänstgjort på andra platser. FN-insatserna runt om i världen har varit och kommer att vara av stor betydelse. Vi var förskonade från svårare olyckor och krigshandlingar. Andra har haft mycket svåra uppdrag. Behoven av "efterarbete" varierar. Men säkert finns hos de flesta behov av att trättas, minnas och återuppleva. Så låt oss med alla goda krafter fortsätta att hålla ihop inom 72 M. Det behövs i denna värld!

Göran Wetterlundh -- 001

Från STYRELSEN

PRESENTATION AV STYRELSEN

Vår f d kontingents- och bataljonschef, översten av 1. gr **Göran Wetterlundh**, är självskriven föreningsordförande. Föreningen har valt en styrelse som presenteras nedan. Av praktiska och ekonomiska skäl är styrelsen sammansatt av människor bosatta i Stockholmsområdet.

Göran Wetterlundh

Styrelsens arbete leds av en styrelseordförande, som från starten har varit f d stabschefen och stf batch, **Björn Lundholm**. Numera pensionär, 60 år, bor i Sundbyberg. Digger fortfarande jazz.

Vice ordförande är advokaten **Henning Robertson**, 70 år ung, numera egen advokatbyrå i Uppsala. I öken var han "legal adviser" (chefens rättslige rådgivare).

Sekreterare är **Bosse Ringdal**, "batterimajoren" kallad, eftersom han hoppat av det militära och är delägare i en firma i batteribranschen. 44 år, var "duty officer" i STRI - avd i batstaben. Bor vid Karlplan, Stockholm.

Kassör är **Per Hallgren**, 51 år, administratör vid stockholmspolisen, var chef för förplägnadsplutonen och mannen som ingenting var (är) omöjligt för. Bor på Södermalm i Stockholm.

Bengt Hällkvist, förtida pensionär numera, 58 år, studerar historia vid Linköpings Universitet och är redaktör för Sandpappret. Var chef för STR-kompaniet och hövding i Baluza. Säkerhetspolitisk tidningsdebattör. Bor i Vreta Kloster.

Jerry Ljunghaga, 36 år, ökenräv i 1. pluton, 1. komp, väl känd på OP 553. I byggbranschen och bor i Årsta i Stockholmsområdet. Står för del fältnära i styrelsen tillsammans med

Lars Borwin, 37 år, ökenräv i 1. pluton, 3. komp. Har fortfarande sand mellan tårna. Servicetekniker i gasbranschen. Hemmansägare i Järälla. Förser också styrelsen med kunskaper om hur det egentligen var.

Walter Meijer, 52 år, suppleant, sköter numera transporterna vid SwedInt (f d Ast/EN). Södortäljebö. Expeditionschef på UH-avd i batstaben, när det begav sig. Ordförande i "Bataljonen"

Arne Gustafsson, 37 år, suppleant batchefens bilförare, tennisstjärna (?). Jobbar på bank, bor i Stockholm City.

Björn Lundholm -- 002

PLANERAD VERKSAMHET

Det nyligen genomförda föreningsmotet i maj har fastställt vad styrelsen skall syssla med under de närmaste två åren.

Vi är ju en kamratförening -- ordet säger vad det hela handlar om. Medlem blir man för att man vill hålla kontakten med kamrater från en speciell period i ens liv. Detta utgör grunden för styrelsens agerande.

Som vi ser det är det viktigaste att vi har ett **adressregister**, vilket är förutsättningen för att kunna hålla kontakten. Registret (medlemstörteckningen) måste vi hålla aktuellt genom allas bistånd. Adressförändringar måste komma till vår kännedom!

Vi vill också ha **flera medlemmar**! Där behöver vi kamraters hjälp! Det är som alltid **gänget** som gäller -- den närmaste kamratkretsen. Det behövs bara att någon tar initiativ så ökar kretsen.

Vi vill också bli mera **FN-orienterade**. Vi borde kunna fortsätta arbetet i fredens tjänst -- det gäller bara att finna formerna. Plats för förslag! Bl a finns ju en FN-förening med lokala avdelningar i en del tätorter.

Prylar förstärker samhörighetskänslan och vi har flera förelag till lämpliga sådana. Årsmötet har uttalat sig för att ta fram ett **bordsstandar** och det skall ske.

Någon **resa till MÖ** blir det inte i år heller! -- det är för mycket bråk där nere och dåliga tider, varför anmälningarna har uteblivit. Vi får se om det blir läge för några fler förslag så småningom. Det är ju ingen mening att ens försöka om inte intresse föreligger!

Nästa stora **kamratträff** äger rum 1996 på våren och förmodligen i Tylebäck, som passar oss bra. Tankar finns på en annan plats längre norrut för att göra livet lite rättvisare -- det finns ju kamrater även i den övre halvan av Sverige. Men det skall vara ett mycket bra alternativ för att slå ut Tylebäck!

Vi hoppas att de **små kamratträffarna** i mindre grupper fortsätter. Det finns många exempel på sådana och det finns t o m gång, som träffas utan att vara medlemmar i föreningen. Varför inte komma med?

Slutligen har vi **vårt nya Sandpapper**, som vi nu kan läsa för första gången! Genom detta kan alla medlemmar få ut något av medlemskapet. Vi är helt beroende på bidrag med artiklar. Allting här i livet är vad man gör det till... Ett stort tack till Bengt, som drar det stora lasset!

Så hoppas vi att kamratföreningen skall fortsätta att leva och utvecklas. Minnen blir allt värdefullare ju mer åren går! Men det är inte bara styrelsens jobb att hålla ihop kamraterna, det **viktigaste** är att **det finns f d 72:or, som vill hålla kontakten med varandra och gör det!**

Björn Lundholm -- 002

MEDLEMSNYTT!

Jubilarer

Åren går... Och allt fler uppnår mogen ålder. Följande fyller 1995 jämna år(tionden), som vi vet om

70 år

Lars Boström	Batstab/uh	8/7
--------------	------------	-----

60 år

Göran Wetterlundh		30/1
Rune Andersson	HQ/uh	22/4
Sven Vannerberg	C batstab/pers	12/8

50 år

Sören Bergerhag	3. komp/stab	18/1
Bengt Rundberg	HQ/hygien	27/1
Lennart Korswall	Batstab/uh	16/4
Nilserik Egnell	Fältpostkontoret	23/4
Paul Hällöf	HQ/hygien	31/5
Lennart Lundh	3. komp/info	3/10
Anders Wallenborg	STR-komp/tpplut	27/10
Bertil Ottosson	STR-komp/förplut	22/12

Vi gratulerar i förväg och hoppas på kamraternas bifallsrop, när det blir aktuellt!

Björn Lundholm -- 002

**Nytt
från
SWEDINT**
SWEDISH ARMED FORCES
INTERNATIONAL CENTRE

FN-aktuellt

FN - verksamheten är sedan hösten 1993 samlad vid Ing1 Almnäs utanför Södertälje och heter sedan samma år Försvarets Internationella Centrum. Översatt till engelska blir det Swedish Armed Forces International Centre -- därav förkortningen SWEDINT. Denna förkortning användes allmänt i skrift och dagligt tal liksom Ast/FN på sin tid. SWEDINT består idag av chef, stabschef, stabssektion, personalsektion, logistiksektion (transporter), plan/op-sektion och utbildningssektion (f d FN-skolan) samt chef Swedrelief. Det pågår dock omorganisation för att utöka antalet tjänster och möta kraven från myndighet i Sverige och från de utevarande kontingenterna. Det beräknas att den nya organisationen skall kunna gå igång 1 januari 1995.

I skrivande stund deltar Sverige i följande missioner med militära observatörer, civilpoliser och / eller trupp:

UNTSO = United Nations Truce Supervision Organization (Mellersta Östern)

UNMOGIP = United Nations Military Observer Group in India and Pakistan

UNIKOM = United Nations Iraq-Kuwait Observation Mission

UNAVEM II = United Nations Angola Verification Mission II

ONUSAL = United Nations Observer Mission in El Salvador

UNPROFOR = United Nations Protection Force (f d Jugoslavien)

ONUMOZ = United Nations Operation in Mozambique

UNOMIG = United Nations Operation Mission in Georgia

MINUGUA = United Nations Mission in Guatemala

Enligt rapport från FN per den 30 september 1994 så hade Sverige totalt 1345 män och kvinnor ute i ovanstående missioner.

Sverige deltar fortfarande -- utanför FN -- i den neutrala övervakningskommisionen (NNSC) mellan Nord- och Sydkorea. I forna Jugoslavien finns det också svenska EG-monitorer parallellt med FN-trupperna och nu senast är Sverige med i den organisation som övervakar gränsen mellan Bosnien-Herzegovina samt Serbien under ledning av översten av 1. gr Bo Pellnäs.

Sverige avslutade under hösten 1993 sin medverkan i UNFICYP (United Nations Force in Cyprus) genom att ta hem civilpoliserna och personal på HQ. Likaså har Sverige avslutat sin medverkan i UNIFIL (United Nations Interim Force in Lebanon) genom att under våren 1994 ta hem underhållsbataljonen.

I slutet av oktober i år genomfördes det övning i Nederländerna i regi av PFP

(Partnership for Peace), där Sverige deltog med ett kompani. Övningen gick ut på att lära sig hur man skall uppträda ute i en FN-mission. Bland deltagarländerna märktes Estland samt Litauen för vilka Sverige bistod med till- och fråntransporterna. Nämnda länders personal flögs till och från med Hercules C-130 genom F7 försorg. SWFDINT hade i uppdrag att ansvara för transporterna av svensk personal och materiel till samt från övningen, som kallades "Cooperative Spirit - 94".

Walter Meijer -- 017

För den kamrat som önskar direktkontakt med det som tidigare var "FN-avd" är adressen

SWEDINT
Box 635
151 27 Södertälje

Telefon 08 - 553 01 000
Telefax 08 - 553 01 315

Redaktören

=====

Politik i MELLANÖSTERN

MED DETTA NUMMER AV SANDPAPP-
RET KOMMER EN ARTIKELSERIE -- OM
VAD SOM HÄNT I VÅRT INTRESSEOM-
RÅDE MILITÄRPOLITISKT SEDAN VI
ROTERADE HEM -- ATT INLEDAS. PÅ
ANNAN PLATS I TIDNINGEN -- UNDER
"SKRIVET I SANDEN" -- KAN DU LÄSA
OM ANNAT SOM HÄNT PÅ SAMMA
PLATSER.

När vår bataljon avlöstes 20 juni 1979 av bataljon 74 M hade redan den israeliska utrymningen och stegvisa överlämnningen av norra Sinai till egyptierna inletts en knapp månad tidigare enligt fas I i Camp David-avtalet. Härmed visade det ju sig att FN var överspelat. Fredsprocessen kunde dock fortskrida planenligt fram till våren 1980, varunder ca 2/3 av halvön successivt återgick i egyptisk ägo. Dessutom skedde utbyte av ambassadörer mellan de båda "Sinailänderna". Alltsammans kunde ske trots att Sovjetunionen genom veto i FN:s säkerhetsråd i slutet av juli 1979 framtving-

ade UNEF II:s omödelbara avveckling, vilken stegvis nästan slutfördes under andra halvåret. Denna verksamhet övergick därefter till i princip "förrådsbevakning" fram till slutet av april 1980 med personal ur enbart Sv FN-bat 74 M, som rekapitulerade i en mindre enhet under tidsförlängning med nya benämningen FN-kontingent 74 E och huvudförläggning Ismailia.

Emellertid försvann inte FN från Sinai -- vilket väl många vet -- trots total utrymning av UNEF II förband, som hade räknat omkring 4000 man under vår tjänstgöringstid. Enligt uttalande sommaren 1979 från FN:s generalsekreterare Waldheim skulle nu fortsättningsvis fredsövervakningen ombesörjas av enbart 300 observatörer ur UNTSO, vilket hade mandat att kvarstanna. Detta var ju FN:s första fredsbevarande organisation och skiljer sig från övriga genom att mandatet är -- och har hela tiden varit -- förknippat med palestina konflikten i sin helhet ända sedan Palestina kriget/Israeliska Oavhängighetskriget 1948 - 49. Nämda mandat upphör först, då fredsavtal slutits mellan inblandade stater. Waldheims lösning godtogs av Egypten, USA samt Sovjetunionen men tillbakavisades bestämt av Israel.

Ioch med att UNEF II:s mandat upphörde natten 24/25 juli 1979 så försvann "bufferten" mellan de egyptiska och israeliska trupperna, varvid uppstod ett slags tomrum i Sinai. Såsom tidigare sagts ansåg inte israelerna att detta kunde fyllas ut av enbart FN-observatörer utan ställde genast krav på en ny truppåtskillnadsstyrka. CampDavid-avtalet hade förutsatt att FN skulle bemanna en sådan samt att denna i varje israelisk utrymningsfas skulle omgruppera till aktuell "frisläppt" zon. Fredsavtalet angav också att slutlig gruppering av militära stridskrafter på Sinaihalvön -- med enbart FN-trupper som fortsatt buffert i zon C -- skulle vara intagen från 25 april 1982 (se omslagets framsida). Inför denna israeliska militära urdragnings var det -- som väl de flesta vet -- också tvunget med evakuering av israelisk civilbefolkning samt dess installationer såsom den nya staden Yamit väster om Gaza-strippen, oljefältet Alma vid Sinaihalvöns västra strand och de moshaver -- kooperativa jordbruksbyar -- vilka hade etablerats av israeliska nybyggare.

Ända fram till i maj 1981 försökte FN skapa förutsättningar för en förnyad FN-truppstyrka -- som skulle vara anpassad för genomförande av CampDavid-avtalets statuter -- men misslyckades. I stället kunde Israel, Egypten och USA i augusti samma år, efter inbördes förhandlingar skriva under ett tilläggsprotokoll, vilket inleddes med: "A Multinational Force and Observers (MFO) is hereby established..." Embryot till denna styrka, utanför FN:s ram, fanns ju redan i Sinai -- sedan länge -- nere vid de viktiga Giddi- och Mitlapassen i form av den amerikanska radarövervakningsanläggningen Sinai Field Mission. MFO i övrigt kom igång med förtrupp etc den 25 april 1982. Detta var samtidigt som slutfasen fullbordades med återlämning av zon C under egyptisk, civil överhöghet.

MFO kom att bestå av styrkor från ett 10-tal olika länder och räknade totalt 2600 man, varav knappt hälften från USA med bl a en fallskärmsbataljon på 600 man förlagd i Sharm-El-Sheik. Vidare ingick från Colombia samt Fidji vardera en bataljon om 500 man, vilka grupperades i norra delen av zon C med huvudcamp i El Gorah/Eytam strax söder om Yamit. Från Uruguay kom ett transportkompani medan Storbritannien bidrog med en stabsenhet på 40 man jämte några holländska signalister och Italien svarade för fri passage in/ut Akabaviken genom insats med 3 minsvepare. Flygtransporterna inom zonen ålåg ett franskt flygförband. Utöver nämnda nationer förekom ytterligare några

länder representerade i MFO HQ Staff med stabspersonal från i första hand Norge, Australien och Nya Zeeland. Första Force Commander var den norske generalöjtnanten Frederik Bull-Hansen, vars närmaste chef skulle vara en amerikansk civil "director general". Inledningsvis besattes den posten av tidigare chefen för Sinai Field Mission, Leamon Hunt, nu med högkvarter i Rom! Sammansättningen av MFO har sedan skiftat något under årens lopp men har totalt sett minskat en del under de senaste åren. Den största förändringen förekom dock mellan åren 1986 - 90, då MFO tillfälligt utökades med en kanadensisk helikopterstyrka på 8 "maskiner" samt 130 man. Dessutom har givetvis flera chefsbyten i toppen ägt rum. Den synbara gemensamma symbolen för all militär personal inom MFO är en röd basker med ett enhetligt runt emble, som innefattar en duva och olivkvist. Detta märke återfinns även på axelklaffarna.

Under alla de gångna åren har samtidigt FN i form av UNTSO och dess underorgan, på Egyptens begäran, fortsatt att tjänstgöra -- delvis i samverkan med MFO -- i bl a Sinai men också i Gazaområdet. Andra hälften av 1980-talet samt en bit in på 90-talet opererade UNTSO/OGE (Observer Group Egypt) i princip 6 OP:n med c:a 50 observatörer i Sinai. 1993 minskades insatsen till 3 OP:n med gruppering i El-Arish, El-Melize och S:t Catharina (3 observatörer på varje jämte avlösningar) samt stabsp plats i Ismailia (tidigare Kairo). I Gaza finns kvar 1 OP, som bemannas av 4 observatörer, vilka samverkar med de palestinska myndigheterna och israelerna. Sedan några år tjänstgör inga svenskar såsom observatörer i Sinai.

För bl a nämnda UNTSO-organ betjänar dessutom FN:s Field Service, i aktuellt område, ett antal mackar/servicestationer i Ismailia, El-Arish samt Gaza. Dessutom kan för underhåll hänvisning ske till MFO Camp North (El-Gorah) och Camp South (Sharm-El-Sheik) samt en civil israelisk servicestation i Eilath.

Bengt Hällkvist - 050

Dag Hammarskjöld (FN:s generalsekreterare 1953 - 61):

"Peace-keeping is not a job for solciers -- but only soldiers can do it!"

Stabsredaktörens spalt

+++++

Ett av mina absolut största äventyr här i Ivet var mina sex månader som stabsredaktör i bataljon 72 M i Sinai. Det äventyret skulle jag definitivt inte ha något emot att uppleva på nytt. Det var inte bara en intressant och spännande upplevelse utan också en enorm erfarenhet. Både som privatperson och i rollen som yrkesman. Och jag är ganska säker på att de flesta av er som läser detta känner likadant. Två vänner till mej, som inte känner varandra, hade förresten strax före vår avresa sagt till sina respektive fruar att "ja, se Kåbe, han är tillbaka igen innan jul". (Inte speciellt höga tankar de hade om mej men jag är glad att jag "lurade" dom. Och båda har förresten efteråt sagt att dom var impade över att jag lyckades finna mej så väl till rätta i den ovana miljön.)

Egotrippat eller?

Det förefaller kanske lite egotrippat, men jag brukar ganska ofta ta fram mitt vid det här laget ganska slitna ex av inbundna Sandpappret (den största svenskspråkiga tidningen i Mellanöstern) och återuppliva gamla minnen – och kamrater. Det går knappast en dag -- nåja, vecka i alla fall -- utan att jag tänker på någon av dom. FN-kamraterna alltså. Framför allt naturligtvis dom som var mej närmast i Baluza och som alla på sitt sätt bidrog till att göra detta halvår så oförglömligt.

Nu har man kommit upp i den åldern att man aldrig får den här chansen igen. Dessutom har jag på gamla dar gått och blivit egen företagare, så jag skulle knappast kunna även om det vore möjligt. Men skulle vilja det skulle jag i alla fall göra, om du förstår vad jag menar.

Det finns en sak som jag verkligen tycker är tråkigt. Och det är att jag aldrig fick möjlighet att åka med på den där "here we come again"-resan häromåret. Jag kan bara hoppas att någon/några har kraft och lust att så småningom ordna en ny "sentimental journey" av samma slag. Går det bra att anmäla sej redan nu?

"Nocke" avgjorde

Till sist. Kommer du ihåg vad det var som fick dej att sticka till Sinai? Det gör jag. Det var en god vän, som haft befattningen som stabsredaktör i jag tror alla svenska FN bataljoner före vår. Möjligen med något undantag. Han heter Enoc Ekelund, fast då hette han Enoc Claesson.

Jag jobbade på informationsavdelningen på Trygg-Hansa vid den här tiden och jag hade gått och grunnat ett tag på det här med FN-tjänst. Mer än så faktiskt, för jag hade faktiskt förvässat mej om hos min chef att jag skulle få tjänstledigt och till och med börjat leta efter min egen vikarie. (Vid det laget hade jag fått nys om att jag låg bra till för den stabsredaktörstjänst, som jag hade sökt i 72 M.)

Fast fortfarande hade jag inte talat med min fru om saken. En lördag var jag på väg tillsammans med vännen "Nocke" -- Enoc alltså -- för att spela tennis. Jag minns så väl att vi bofann oss någonstans på Skanstullsbron, när jag ställde frågan till honom: Hur lyckas du att jag skall göra, om jag får den här möjligheten?" Jag minns också mycket väl hans svar, precis ordagrant faktiskt: "Ja, du Kåbe, jag kan inte råda dej att göra vare sig det ena eller det andra. Men så mycket kan jag i alla fall säga, att om du tackar nej, så kommer du i hela ditt liv att fundera över om du gjorde fel."

Det var den orden som avgjorde det hela för mej. Efter tennisen åkte jag hem och tog ett snack med min hustru, som inte alls reagerade så negativt som jag hade föreställt mej att hon skulle göra. Därmed var jag mentalt redo för mitt livs första och troligen också sista (åtminstone i FN:s tjänst) fredsbevarande uppdrag. Resten var en ren formsak.

Tack, du "Nocke", ock tack, kära Ylwa! (Det är alltså hon jag var gift med. Och faktiskt fortfarande är, om nu inget speciellt inträffat under pressläggningstiden.)

Och tack alla ni andra!

Kåbe Lidén -- 037

ÖKENVÄRLDEN...

UNDER DENNA VINJETT KOMMER I FORTSÄTTNINGEN ATT GÖRAS EN BESKRIVNING AV FAKTA OCH/ELLER FICTION OM ETT DJUR ALTERNATIVT EN VÄXT SOM, FINNS/FUNNITS I SINAI ELLER EN STJÄRNBILD DÄROVANFÖR MED ARABISK ELLER ANTIK EGYPTISK ANKNYTNING.

Det är natt i Sinai. Orientens sammetsmörker omsluter dig, när du ivrigt lyssnande endast kan höra dina egna hjärtslag och andetag.

Med ens förnimmer du ett svagt rasslande vid dina fötter och i månskärans svaga ljus kan du urskilja CHEPRI idogt transporterande solen till sitt utgångsläge i öster... Det var så de gamla egyptierna föreställde sig att solen kunde komma från nedgång i väster till uppgång i öster.

CHEPRI är i verkligheten ett slags skalbagge, en skarabé, som är nära släkt med våra nordiska tordyvlar. Skarabéer och tordyvlar lägger sina ägg i exkrementbollar, som de sedan gräver ned i jorden. När äggen kläckts lever larverna av exkrementbollarna.

Den egyptiska guden CHEPRI var en av de många gestalter, som solguden RA kunde in-

Två *Scarabaeus sacer* rullande en gödselkula

En skarabé (amulett)

Best
Falken
94

taga och symboliserade den uppstigande solen tillbliven ur jorden. CHEPRI avbildas som en skarabé rullande ett klot. Klotet kom idémässigt att förknippas med solen, självalstring samt förnyelse. Man kan med modernt språkbruk tala om ett slags kretsloopstänkande. Ur en gödselkula uppstod varje dag nytt liv i form av en skalbaggs-larv -- eller i överförd betydelse -- en nytänd sol. Samtidigt är det märkligt att solen, som för egyptierna var det högsta väsendet, kunde förvandlas till en gödselkula. Man anade kanske det, som vi numera vet, att vår sol är en "liten skit" i det stora universum. Men för oss är den ändå lika viktig, som den var för de gamla egyptierna och vi har att besinna att även en liten skalbagge har en viktig uppgift, vilken måste lösas för att föra livet vidare.

Alv Svensson -- 003

Vad bjuder Främre Orienten?

OVANSTÅENDE FRÅGESTÄLLNING KOMMER I VARJE NUMMER AV VÅR TIDNING NORMALT ATT BESVARAS AV KOCKARNAS MÄSTARE I SINAI -- MED ANDRA ORD, PER HALLGREN. HAN HAR DOCK FÅTT FÖRHINDER ATT SKRIVA DEN HÄR GÅNGEN. SÅSOM VIKARIE INTRÄDER DÄRFÖR REDAKTÖREN, SOM JU VAR KÄND I BALUZA FÖR SIN STORA MATGLÄDJE. NU AKTUELL FÖRFATTARE HAR VALT ATT TITTA PÅ DEN TURKISKA MENYN MEDAN ORDINARIE SKRIBENT I FÖRSTA HAND KOMMER ATT HÅLLA SIG TILL DEN ARABISKA ELLER DEN ISRAELISKA MATSEDELN, NÄR HAN INTE SKRIVER VAD VI BRUKADE SERVERAS AV VÅRA EGNA KOCKAR.

PILAFF PÅ HÖNS -- 4 port.

2 dl risgryn
2-3 msk hackad gul lök
2 msk smör, margarin eller olja
4 dl kokande buljong eller vatten (salt)
Koktid: 18-20 min.

Fräs det torra riset och löken i fettet så att det får svagt gulbrun färg. Tillsätt därefter den kokande vätskan (och salt) samt rör om ett par tag. Låt riset koka på svag värme under tättslutande lock. I yttre inte på locket medan

kokning pågår. Tag därefter följande:

3-4 dl lärningsar av kokt eller stekt höns-
kott

2-3 hg små färska champinjoner eller
1 kvarts- eller halvbuk hela champin-
joner

2 msk smör eller margarin
salt och vitpeppar

Håll det brynta riset varmt. Värm köttet
men låt det inte koka.

Fräs champinjoner i fett till de är
mjuka och fått en gulbrun, glansig yta.
Krydda samt smaka av.

Lägg upp riset varvis med hönskött
och champinjoner. Servera med klar
tomatsås eller madeirasås.

Till ovanstående turkiska maträtt kan
du med fördel servera det likaledes
turkiska Özel Beyaz. Detta är ett vitt,
medelfylligt och enkelt vin med äpp-
lig smak. Lång eftersmak.

Som avslutning på måltiden kan du
servera turkiskt kaffe i mockakoppar.
För tillagning av sådant kaffe används
en särskild mässingskanna utan lock.
Den ser ut som en cylinder med ett
långt skaft. Kaffet bör vara mycket fint
malet -- helst i en turkisk kaffekvarn.
Beräkna per kopp:

3/4 dl vatten
1 tsk socker
1 1/2 tsk kaffe

Fyll kannan med vatten och låt det ko-
ka upp. Tillsätt socker och kaffe samt
rör om med sked tills det börjar skum-
ma på ytan.

För den, som inte tycker om kaffe kan
man tillaga mintte enligt följande:
Lägg mynta och socker som i vidstå-
ande tabell i en värmkanna. Håll på
kokande vatten. Rör om och låt teet dra
några minuter. Servera i små glas eller
mockakoppar.
Beräkna per portion:

Per Hallgren och hans klend -- kylbilen.

Foto Stieg Forsberg (stabsfotograf)

1/2 tsk torkade myntblad
1 tsk socker
1 dl kokande vatten

Varför har jag valt just en turkisk måtid, frågar
kanske någon? Förklaringen är enkel. Dels
är Turkiet en del av Främre Orienten och dels
är menyn smaklig -- tror jag -- i alla fall vinet.
Ett annat skäl till valet är -- historia. De av er,
som åhörde något av mina föredrag nere i Si-
nai om Mellanösterns historia kanske kan på-
minna sig att det dåtida Palestina inkl det mo-
derna Israel, från 1500-talets början till Första
världskrigets slut 1918, var under turkisk för-
valtning och ockupation.

Recepten ur Stora Kokboken, Wezäta Förlag.
Bengt Hållkvist -- 050

INSÄNDARSPALTEN

SKRIVET I
SANDEN

BH 84

I DENNA SPALT KAN VARJE LÄSARE FÅ SKICKA IN SYNPUNKTER PÅ FÖRENINGSSÄMÅL ELLER ALTERNATIVT TA UPP NÅGOT, SOM HAR VARIT OKLART ELLER FELAKTIGT I TIDIGARE NUMMER AV TIDNINGEN. DESSUTOM FINNS MÖJLIGHET ATT SKRIVA OM NÅGOT DU UPPLEVDE -- DÅ ELLER SENARE -- ELLER HAR LÄST OM, SOM HAR ANKNYTNING TILL MELLERSTA ÖSTERN. I DETTA FÖRSTA NUMMER BERÄTTAR EN INITIERAD KAMRAT -- MED VARDAGSTJÄNSTGÖRING PÅ SWEDINT -- OM DEN CIVILA UTVECKLING, SOM HAR SKETT I SINAI SEDAN VI RESTE HEM EFTER FULLGJORT VÄRV. (REDAKTÖREN)

Eftersom UNTSO i Egypten inte har någon uppgift, förutom UN-presence, förekommer inte heller några lägesrapporter från Sinai.

Utvecklingen i Sinai har gått väldigt fort sedan Egypten tog över. Stora turistanläggningar finns i Sharm El Sheikh, El Tur, Ras Sudr, Nuweiba m fl platser i södra Sinai. Under de senaste fem-tio åren har turistanläggningar byggts längs Sinais medelhavskust. Man började i El Arish -- som i stort sett är färdigbyggt -- och fortsätter nu västerut från El Arish. Ett stort antal turistbyar har de senaste fem åren vuxit upp längs kusten vid Romani och Baluza. En tvårums bungalow i Baluza kostar ungefär 50.000 SEK! En mycket stor water pipe-line har byggts från Nileris östra arm -- under Suezkanalen -- längs kusten till El Arish. Denna är klar sedan fyra år och avsedd för bevattning av odlingar längs kustvägen, främst meloner och gurka. Kustvägen är dragen så att man inte åker igenom alla byar (Baluza, Romani, El Nagila, El Khirba) som tidigare. De flesta, som tjänstgjorde i Sinai på 70-talet, lär inte känna igen sig. Någon bro har ännu ej byggts (trots planering) över Suezkanalen vid Kantara. Dubbla färjor i civil regi svarar för trafiken dygnet runt och det fungerar utmärkt och utan kostnad. Kanalen blev under 80-talet breddad och fördjupad men medger inte trafik i båda riktningar samtidigt. Dubbla färjor finns även i Ismailia. Staden har under de senaste tio åren vuxit (ca 600 000 inv) och även fått universitet (Suez Canal University), där man kan läsa till både läkare och agronom.

Krister Lindholm -- HQ

Insändare bör omfattas högst 1 maskin-/eller datorskriven sida inkl ev bild. Har du inte tillgång till någon av nämnda textmaskiner så är du naturligtvis ändå välkommen att skriva för hand. Men skriv läsligt -- please! Längden av ditt handskrivna opus får du göra en bedömning av själv så att det motsvarar kravet för ovanstående "trycktext". Glöm inte att signera med ditt eget namn och FN-nummer i vår bataljon. Bifoga även din adress eller telefonnummer ifall vi behöver nå dig. Det är dessutom roligt att veta var vi har varandra geografiskt.

Redaktören

REDAKTIONELLT

KAMRAT -- ÖKENBRODER!

Sandpappret återupstår med detta nummer, som du nu har i din hand -- 15 år efter vår mission i Mellersta Östern. Tanken är att tidningen ska utkomma årligen med ett höstnummer omkring november samt ett vårunummer i senare delen av april. Så länge vi håller oss under fyra nummer per år utgör vårt medlemsblad ingen periodisk tidskrift, varför ansvarig utgivare ej erfordras. I och med att tidningen är ny så föreligger en del tekniska problem för redaktionen -- och styrelsen. Sålunda vet vi inte, om vi kommer att ha råd att trycka vårt medlemsblad eller om det kommer att förbli en "datorkopia" kompletterad med en del "pappslöjd", såsom detta nummer, vilket har varit tidskrävande. Alltsammans avgörs egentligen av utgåvans storlek -- d v s hur många som önskar vara betalande medlemmar på sikt -- samt om vi kan påräkna reklamintäkter alternativt annan sponsring. Nämnca mer eller mindre tekniska problem medför att detta nummer -- i mångt och mycket -- utgör ett experiment, vilket utöver textinnehållet i huvudsak är försett med tecknade illustrationer och nästan är i avsaknad av fotobilder.

Avsikten med tidningen är att öka sammanhållningen bl a genom att ge den/de kamrat(er), som ej deltar i föreningsmöte(n), något för medlemsavgiften samtidigt som tidningen kan vara en ersättning för utebliven kamratsamvaro. Eventuellt kan tidningen medverka till att vi blir fler, som vill hålla ihop i vår bataljons/kontingents kamratförening. Den röda tråden skall alltid vara vår vistelse i Sinaiöknen -- även om vi här och var gör utblickar i såväl nu- som framtid. I detta nummer har dock redaktionen velat lägga speciell tonvikt vid 15-årsminnet av vår slutförda mission i fredens tjänst.

Om du själv vill bidra med något är du välkommen att skriva i insändarspalten "Skrivet i sanden". Detta vore bl a bra för den FN-geografiska balansen så att tidningen inte får alltför mycket "Baluzatyngd". Om ett insänt bidrag är avsevärt för stort förbehåller jag mig dock rätten att låta hela artikeln utgå för att införas i kommande nummer. Blir textmaterialet någon enstaka rad för mycket -- för att få 1 sida -- så tar jag mig också friheten som redaktör att göra erforderliga strykningar, där jag bedömer att det gör minst skada. Det är givetvis inte fråga om censur.

Text- och bildmaterial insänds til. redaktören enligt adress på sidan 2.

Redaktören

**HELA REDAKTIONEN BER
ATT FÅ ÖNSKA
EN**

Foto Stig Forsberg

GENOM REDAKTÖREN

UNEP II

Sv FN-bat 72 M